

Gratiam, misericordiam et pacem à deo Patri
et dno nostro Jesu Christo

Ubi reverende Pater, viri, doctissimi: animo jam
turbato atq; in varias distracto cogitationes, quid
vobis referbam nescio. Non possum tamen facere,
quin paternitati ac humanitati vestre, quam maxi-
mas agam gratias pro vestris consolatoris Epistolis,
quas avidissime expectatas obviis manibus accepi et
perlegi. Brevis siquidem nobis est divina volunta-
te Optimi dñi Magister Georgius noster Helty mi-
hi unice carus (quem non secus ac parentem filiali
prosecutus sum amore. Non citra ingentem cordis
mei dolorem, gravissimum cruciatum magnan-
timam jacturam; nec variis adversitatibus, quibus hactenus
quatinus quicquam potuisset auferre acerbius.
Nam ut vetera innumera beneficia, quae deper-
eum in me contulit, taceam, quanta paterni in me
à puro fuerit affectu, quantaq; pietate et sollicitu-
dine mei curam gesserit, quae quidem verbis con-
sequi non possum. Hoc vel unum desiderium mi-
apud me magnopere augeat, quod cordis mei secreta
et varias tentationes, quibus non nunquam im-
petior: et tunc et non frustra in sinum ipsius effunde-
re, ut eis, ut fidelissimo intimorum amico concedere
licuerit. Receptis ab eo sanis consiliis efficacibus
consolationibus. Hoc tanto dono ac irreparabili
comodo nunc carere, o quam difficile est, pra-
sertim hoc tempore turbulento, quo quidem in invecta
ministerio ipsius opera major quam unquam indi-
gerem, tunc ita mihi fastidiosius quod tandem coactus
sum relinquere thesaurum. Preterea subit quando
animum me tali viro indignum iusto dei iudicio
eodem

eodem orbatum esse, quae quidem coitatio non leviter
 animum affligit, etsi quantum possum divina ope
 prety ab ejusmodi tristibus cogitationibus animum
 meum abduco, meq. potius ad firmissima argumenta
 converto, quibus me certum facio, divino oraculo
 ipsum hujus calamitosi mundi omnibus malis et
 adversis defunctum jam aeterna patriae felicitate
 beatorumq. consuetudine frui, ac nobis optandum
 magis, ut ad eam commigremus, quam ut ipsum si
 fieri posset, ad nos revocemus. Maximam vero ex
 eo consolationem percipio, quod mihi contigerit
 excessum ejus coram contemplari, ubi ipsa expertus
 sum, fidelem Deum non permittere ultra tentari
 aliquem quam ferre possit. abbreviavit n. illi
 clementer agonis acerbitalen, ut obdormienti
 magis quam morienti similis appareret, atq. adeo
 in confessione et invocatione nominis Dni xpi
 Jesu Christi spiritum suum in divinas manus tra-
 didit. Sive ut suo nomine ipsi gratulandi, obsequen-
 dendi majorem causam quam lugendi praebent,
 ita ut mihi talem hujus vite exitum a deo o. m.
 optarem. Sui tamen subinde dolorosi affectus
 mihi ingens desiderium occurrat. Rem plane
 tam necessariam quam gratissimam paternitas
 humanitasq. vestra mihi prestitit, quod vestris
 piis consolationibus dejectum ac sauciatum ani-
 mum meum sublevare atq. curare dignati sitis
 quae etiam magnopere me recrearent. Primum
 quidem quod vestro totiusq. Lulesiae testimonio
 meam ineluctatam spem de ejus salute confirmasti
 quippe quo commemoratio illius viri mihi reddit suavior
 quae

quod alioquin mihi foret acerbissima, nec siccis reculenda
oculis. Dubioz operam ut vestris pijs monitis ac conso-
lationibus acquiescam. Deinde quod plane intelligo
me licet hoc non meritum, tantopere vobis curae
esse, ac vos in illis dulcissimis parentis locum succedere
ut nihilominus mihi integram sit et vestris consi-
liis auxiliis consolationibus ac precibus uti ac frui
quoad Dñs et nos ex hac conplorationis valle ad fu-
turam gloriam evocaverit, ut cum Davide canamus:
Pater meus et mater mea dereliquerunt me, Dñs
autem affuit me. Proinde rogo, Protestantissimi
viri, ut cum vestrum propensum erga me animum
porro retineatis, consiliis precibusq; vestris nostris
conatus adjuvetis, ut reliquum vite meae in Evan-
gelii propagationem atq; proximi utilitatem impen-
dam, neve satanas ullam in me obtineat potesta-
tem. Et si quando vestra requisivero consilia, ut
ea mihi impartiri non grave mini. Ego contra qui-
cunq; vel precibus vel alijs officijs potero, vobis sedulo
prestare paratissimus sum. Rogo autem ut boni con-
sulatis qualecunq; scriptum est quod unus literis
conjunctionem vobis responderim; Cum n. mihi cras
Deo volente Iherusturgam repetendum sit, vix
hoc scribendi data est facultas. Dñs a. Pristis
paternitatem atq; Humanitatem vestram in sui
gloriam atq; Ecclesiae utilitatem salvam ac in-
volumentum quam diutissime, conserveat. Data Desse
XII. Martij Anno Dñi M. D. XLV.
(Inscriptio erat a vulsa.) Georgij Princeps Anhaltini
manu propr.